

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Благоевград, 05.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
в присъствието на прокурора Вахиде Сабри Робова (РП-Благоевград)
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно
наказателно дело № 20211210201150 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Е. Е. К., с ЕГН ***** с адрес гр.Б., ул.“д-р Х. Т.№, ет., против Наказателно постановление № 21-1116-000497/06.07.2021 г. на Началник група в Сектор Пътна полиция към ОДМВР-Благоевград, с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000. 00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети общо 12 контролни точки.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакувания административен акт. Твърди, че при съставяне на акта и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата се сочи, че приетото от наказващия орган не отговаря на истината. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

Жалбоподателят, редовно призован се представлява от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата, по същество моли за отмяна

на атакуваното наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно, излага доводи.

Административнонаказващият орган и Р.п. – Б., редовно и своевременно призовани, не ангажират свои представители по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на жалбоподателя, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

На 22.06.2021 г. С. Д. и П. осъществявали служебните си задължения в гр.Б., като се намирали на бул“Св.св. Кирил и Методий“. Около 02.00ч. покрай тях преминал лек автомобил „Т. Л. К. “, като същите решили да спрат автомобила за проверка, като за целта подали стоп палка. Автомобил подминал без да спре, поради което свидетелите изчакали няколко минути и тръгнали след него. Автомобила бил установен от полицейските служители в района на МБАЛ Б., Терапевтичен корпус, като при пристигането си същите извършили проверка на водача и установили, че това е жалбоподателя. К. лъхал на алкохол, поради което свидетелите потърсили съдействие от КАТ и на място пристигнали св.М. и К.. Св. К. поканил жалбоподателя да бъде изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0080, като К. отказал, поради което бил издаден талон за медицинско изследване номер 0057217. С оглед констатациите си св. К. съставил на К. АУАН№ 377232 от 22.06.2021 г. за това, че на 22.06.2021г. в 02.25ч. в гр.Б., по бул“Св.св. Кирил и Методий“ с посока на движение към Терапевтичен корпус на МБАЛ Б. е управлявал лек автомобил „Т. Л. К. “ с рег.№Е, като при извършване на проверка същият отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0080, както и затова че не е представил СУМПС и КТ към него и СРМПС-част втора. На жалбоподателя е издаден и талон за медицинско изследване, но кръвна проба не е дадена, като на същия е отбелязано, че отказва. Констатираното било прието от актосъствателите като нарушение, по чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП. Актът е връчен на жалбоподателя срещу подпис, а талонът за медицинското изследване е връчен при отказ, който е оформен с подпис на св. К., като в графата "възражения" е печатно написано, че няма възражения. Такива не постъпили и в законоустановения срок по чл.44 от ЗАНН.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение на

06.07.2021г. Началник група в Сектор Пътна полиция към ОДМВР – Б., издал атакуваното Наказателно постановление № 21-1116-000497, с което при идентична фактическа обстановка, наказващия орган е приел, че с поведението си жалбоподателят едновременно е реализирал няколко изпълнителни деяния на вмененото му нарушение по тази законова норма, а именно: отказал е проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта, а така също и, че и не е изпълнил предписания за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му, квалифицирано като нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. За така приетите като нарушения, наказващия орган на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложил административно наказание "глоба" в размер на 2000. 00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца, и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети общо 12 контролни точки. НП е връчено на 28.07.2021 година, като в законният седемдневен срок срещу същото е депозирана разглежданата в настоящото производство жалба.

В хода на съдебното производство са разпитани полицейските служители Д., П., както и св.М. и К.. От показанията на св. Д. и П. се установява, какво са установили, как е бил спрян автомобила, както и че жалбоподателят е бил в него и е лъхал на алкохол.. От показанията на св. М. и К. се установява, че същите са се отзовали на сигнал за съдействие от колегите си, като са поканили жалбоподателя да даде проби, но същият отказл. По делото са приложени писмени доказателства, удостоверяващия извършеното по случая, както и справка за нарушител/водач, от която е видно, че жалбоподателят многократно е наказван за административни нарушения по ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка се установява от събрания по делото доказателствен материал, а именно: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели. В подкрепа установеното от фактическа страна са и приобщените към доказателствения материал писмени доказателства. Фактите по извършената проверка и направените при нея констатации относно дата, мястото и обстоятелствата около извършената проверка се изясняват посредством показанията на посочените свидетели и събраните в хода на проверката писмени доказателства

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е основателна по следните съображения:

В конкретния случай и АУАН и НП са издадени от компетентни органи.

Съдът обаче намира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, поради следните съображения:

За да може с издаването на едно наказателно постановление да се реализира административно-наказателна отговорност на дадено лице, следва наказателното постановление да съдържа законово регламентиран минимален обем информация. Фактите и обстоятелствата, които в постановлението безусловно следва да са налице, са описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени). В случай, че така установените нормативни изисквания не са спазени, ще бъде налице акт, постановен в съществено нарушение на закона. Изискването за обосноваване на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и интересите на лицата - страни в административно-наказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административно-наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретна административна санкция. Това подпомага лицето, чиято отговорност е ангажирана, да организира защитата си. От друга страна наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразност и правилност на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви според ЗАНН е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. В конкретния случай както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа

на него постановление се сочи, че на посочената дата е извършена проверка на въпросния субект, но в двата документа е налице описание на различни по фактически състав административни нарушения. От една страна в АУАН е прието, че жалбоподателя е "управлявал лек автомобил, като при проверката отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, както и "На водача е издаден талон за медицински изследване" и е извършил вмененото му административни нарушения, а от друг в обжалваното наказателно постановление му е наложено административно наказание за нарушение изразяващо се в "отказва проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълнява предписание за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му", при приложение обаче на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Така описаните, обстоятелствата не дават достатъчна степен на конкретика около извършеното нарушение и създават неяснота относно възприетата от наказващия орган фактическа обстановка, а от тук и направените въз основа на нея правни изводи. Не е ясно за да осъществи жалбоподателя вменените му административни нарушения, какво именно действие, респ. задължение не е осъществил, като по отношение на него липсват данни да е давано предписание за изследване с доказателствен анализатор. Правилото на закона е категорично: в наказателното постановление трябва в пълнота да се опише фактическата обстановка. Описанието трябва да е конкретно и да не буди съмнение. Изпълнителното деяние на нарушението не може да бъде извличано по пътя на логиката. Това би имало за последица неопределеност при установяване на нарушението и в сериозна степен би застрашило правото на защита на засегнатото лице, каквото безусловно в случая е накърнено. Правоприлагането и особено в частта му на налагане на административни наказания не може да почива на предположения, а само на конкретни данни и обстоятелства. Още при съставянето на акта трябва да е безспорно ясно какво е обвинението, което се отправя на административно привлечения. Това е така, защото съставеният акт има и тази функция - официално обвинение в извършване на правонарушение. Нарушителят е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта, и тази възможност трябва да му се осигури. В случая вменения на жалбоподателя фактически състав на административно

нарушение с АУАН, не съответстват на това, описано в наказателното постановление, с което е ангажирана административната отговорност на същия за деяние, осъществено при друга, различна фактическа обстановка. Именно изложеното формира извод за липса на единство между описаното в АУАН и НП, което във всички случаи представлява освен накърнено право на защита на нарушителя, така и допуснато процесуално нарушение от категорията на съществените, неотстранимо в настоящата съдебна фаза на административно-наказателното производство и във всички случаи обуславящо отмяна на обжалвания санкционен акт, като незаконосъобразен в тази част. Както се посочи според съдържанието на издаденото НП въз основа на този АУАН, на жалбоподателя са вменени няколко изпълнителни деяния и алтернативни форми на извършено нарушение по, а именно: едновременно отказ на жалбоподателя за проверка с техническо средство за установяване употреба на алкохол в кръвта му, наред с това и неизпълнение на предписание за изследване с доказателствен анализатор, а така също и за медицинско изследване и взимане на биологични проби от за химично лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му, като след това пък е санкциониран на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от НК, което пък представлява и вътрешно противоречие в самото НП, доколкото приложената санкционна норма с посоченото предложение, предвижда наказание за отказ за проба с техническо средство. От друга страна обвинението в извършване на няколко деяния и налагането на една санкция се явява и в нарушение на чл.18 от ЗАНН.

Наред с това, съдът констатира, че за вменените с НП на жалбоподателя допълнителни форми на нарушение по чл. 174, ал. 3, извън хипотезата на предложение 1-во, така както е фиксирано в АУАН, на практика липсват каквито и да било фактически твърдения и наведени обстоятелства в НП, като по този начин е налице и вътрешно противоречие между фактическата част на този акт и правната квалификация на вменените на жалбоподателя няколко форми на нарушение по визираната норма на закона. Последното е самостоятелно основание за съществено нарушаване на правото на защита и допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на атакуваното НП. Констатирания порок е съществен, поради което и НП следва да бъде отменено на процесуално основание.

По отношение материална законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, съдът намира следното.

Жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, съгласно която разпорежда, водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство срок от две години и глоба от 2000 лева. В конкретния случай съдът е лишен от възможност да извърши контрол за материална законосъобразност на атакуваното наказателно постановление и в частност има ли извършено нарушение и извършено ли е от жалбоподателят, предвид констатираната неяснота, относно административнонаказателното обвинение в неговата обстоятелствена част и какво точно е прието от наказващия орган,. Изложеното обуславя отмяна на наказателното постановление.

Предвид приетото от съда, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, същото следва да бъде отменено и в частта за отнетите 12 контролни точки, доколкото приложението на цитираната Наредба е обусловено от законосъобразното ангажиране на отговорност за конкретни нарушения по ЗДвП, което в случая съдът прие, че не е така.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-1116-000497/06.07.2021 г. на Началник група в Сектор Пътна полиция към ОДМВР-Благоевград, с което на Е. Е. К., с ЕГН ***** с адрес гр.Б., ул.“д-р Х. Т.№, ет. за административно нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000. 00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети общо 12 контролни точки.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – Б. в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____